

Отже, для того, щоб вирішити одну з глобальних проблем для нашої країни, ми повинні налагодити систему обміну інформацією з Європолом та іншими потужними організаціями. Наш уряд має розробити окрему концепцію боротьби з відмиванням грошей, яка містила б у собі тактику співпраці з європейськими країнами.

1. <https://www.interpol.int/Crime-areas/Financial-crime/Money-laundering>.
2. <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-trends/crime-areas/economic-crime/money-laundering>.
3. <http://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>.
4. <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/five-arrests-in-major-online-fraud-and-money-laundering-operation>.
5. <http://www.loc.gov/law/foreign-news/article/eu-new-rules-proposed-to-curb-financing-of-terrorism-and-organized-crime/>.
6. <https://www.britannica.com/topic/money-laundering>.

Хитров Владислав Олександрович
слушач магістратури факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування ДДУВС

*Науковий керівник –
доцент кафедри теорії та історії
держави і права, к.ю.н., доц.
Філяніна Л.А.*

АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА КРИМ: АНЕКСІЯ ЧИ ОКУПАЦІЯ

Втрага Україною двох адміністративних одиниць Автономної Республіки Крим і міста Севастополь з їх наступним приєднанням протягом березня 2014 року до Російської Федерації на правах її суб'єктів, залишається актуальним, нерозв'язаним питанням. Активні, стрімкі, заздалегідь добре сплановані військово-політичні дії РФ привели до блокування українських військових частин, транспортного сполучення, соціальної та гуманітарної кризи, розірвання сімейних відносин. Це поставило під загрозу сучасну систему міжнародних відносин і ще раз акцентувало увагу на нехтуванні «ядерними» державами загальнозвізнаних принципів міжнародного права. Не дивлячись на те, що РФ є основною правонаступницею колишнього Союзу РСР, котрий є одним із ініціаторів запровадження принципів міжнародного права стала їх порушником. Так, анексія Кримського півострову з використанням збройних сил РФ порушує такі принципи як: суверенної рівності держав; незастосування сили або погрози сили; добросовісного виконання прийнятих на себе (державу) зобов'язань відповідно до міжнародного права (порушення Дого-

вору про дружбу і співробітництво між Україною і РФ, Будапештського меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 р. та інших); територіальної цілісності і недоторканості державних кордонів (порушення Договору про українсько-російський кордон 2003 р.); поваги прав людини (масові порушення прав і свобод корінного населення Кримського півострову – кримських татар, а також інших громадян України, які не підтримали РФ на псевдореферендумі).

У зв'язку з незаконними діями РФ наша держава втратила контроль над 326 місцевими бюджетами, а це близько 9 мільярдів гривень [1].

Цесія (поступка території) — передача території однієї держави іншій за згодою між ними. [2] Цесія можлива при добровільній передачі території за договором між державами і у даному випадку її виключаємо.

Окупація — тимчасове захоплення частини або всієї території однієї держави збройними силами іншої держави. Окупацію можна визначити просто як тимчасове зайняття збройними силами однієї держави території (частини території) іншої держави і встановлення влади окупаційної держави на окупованій території без зміни правового статусу останньої (контроль де-факто), однак анексія є більш складним поняттям оскільки вона включає незаконне юридичне оформлення приєднання окупованої території окупаційною державою (контроль де-юре і де-факто). [4].

Анексія — насильне приєднання, загарбання якоюсь державою іншої країни або частини її території. [3] Анексія в міжнародних відносинах не існує поза межами окупації, однак дані поняття мають суттєво різну природу.

Таким чином, анексія чітко протиставляється окупації, оскільки остання не передбачає зміну правового статусу (титулу) окупованої території. Основною ознакою анексії в даному випадку буде наявність подвійної юридичної колізії, адже правовий режим такої території з позицій національного права окупаційної та окупованої держав, а також з точки зору міжнародного права починає суттєво відрізнятися.

Саме це відбулося з Кримським півостровом, який був спочатку окупованим, а вже потім незаконно інкорпорований у систему федерального устрою [5], утворивши 2 нових суб'єкти федерації – Республіку Крим і місто федерального значення Севастополь – назви яких тепер прописані у Конституції РФ 1993 р. [6]. Основою проголошення незалежності АРК та подальшої її інкорпорації до складу Російської Федерації став референдум, проведення якого є незаконним відповідно до положень Конституції України. Відповідно до ст. 2 Основного закону Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. При цьому статус автономії Криму визначено у Розділі X Конституції України. Конституція України ст. 134 визначає, що Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання. Автономний статус

надає населенню Криму певні права та самоврядування, а також право проведення референдуму, проте, такими референдумами можуть вирішуватися лише питання місцевого значення. Будь-які зміни щодо території держави можуть вирішуватися відповідно до ст.. 73 Конституції нашої держави проведением виключно всеукраїнського референдуму [7].

Отже, Резолюцією Генеральної асамблеї ООН 68/262 від 27.03.2014 р. підтверджено правовий статус Кримського півострову який був і залишається з точки зору міжнародного права під суверенітетом України без жодної правової невизначеності [8]. Таким чином, приєднання Кримського півострова до Російської Федерації є незаконним, з порушенням як норм міжнародного права так і національного законодавства України. Проте де-факто ми понад два роки не можемо нічого зробити і повернути його собі.